

Carta del prelat (31 de gener de 2017)

Primera carta de Mons. Fernando Ocáriz als fidels de l'Opus Dei. El prelat rememora allò viscut des del passat 23 de gener, agraeix les oracions per la seva persona i recorda a Mons. Xavier Echevarría.

02/02/2017

Estimats, que Jesús em guardi les filles i els fills!

Comprendreu l'emoció amb què us escric anomenant-vos per primera

vegada filles i fills meus. Des de la mateixa nit del dilluns 23, les vostres germanes i germans de Roma van començar a dir-me Pare. Ho van fer amb una naturalitat i una espontaneïtat que em sorprenien i commovien. Jo en canvi he trigat, gairebé una setmana, en animar-me a anomenar-los filles i fills, ja que em sento confós, alhora que dono gràcies per aquesta fidelitat valenta i senzilla. Som tots germans en Jesucrist, alhora que ara sóc Pare d'aquesta multitud que forma l'Opus Dei en el món sencer: un immens nombre de laics, homes i dones dels horitzons més diversos, i molts preveres, alguns incardinats a la Prelatura, d'altres en molt variades diòcesis on només depenen del bisbe respectiu, però formant també part d'aquesta petita família ben unida per servir l'Església.

Aquests dies, venien a la meva ment aquelles paraules de sant Pau als

cristians de Corint, que ressalten que la crida de Déu ens precedeix sempre, que no es fixa en la nostra niciesa i feblesa (cfr. *1 Cor* 1, 27).

Dono gràcies a Déu per la serenitat que em dóna i que no m'explicaria si no fos per la vostra pregària i proximitat. Demano —demanau-ho amb mi— a la Mare de Déu Santíssima que estiguem tots sempre molt units, amb la unitat que ens concedeix l'Esperit Sant, Amor infinit.

És constant el record de Mons. Xavier, segon successor de sant Josepmaria. No és un pensament sobre el passat; pertany a la història de les misericòrdies de Déu, que d'alguna manera romanen sempre vives en l'Església. Recordar Mons. Xavier és portar la mirada de seguida a sant Josepmaria i al beat Àlvar. És recordar amb agraïment profund un home que va donar la vida per fer l'Obra com a bon fill de dos sants, i

que ara ens segueix ajudant des del Cel.

*Cada generació de cristians ha de redimir, ha de santificar el seu propi temps: per això li cal comprendre i compartir les ànsies dels altres homes, els seus iguals, a fi de fer-los conèixer, amb do de llengües, de quina manera han de correspondre a l'acció de l'Esperit Sant, a l'efusió permanent de les riqueses del Cor diví. A nosaltres, els cristians, ens correspon d'anunciar aquests dies, en aquest món del qual som i on vivim, el missatge antic i nou de l'Evangelí(És Crist que passa, n.132). Filles i fills meus, a nosaltres ens toca, cada dia, encarnar aquestes ànsies apostòliques del nostre fundador, fer realitat aquell lema seu: *Omnes cum Petro ad lesum per Mariam*.*

Amb tot l'afecte, us beneeix

el vostre Pare

Fernando

Roma, 31 de gener del 2017.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/carta-
prelat-opus-dei-gener-2017/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/carta-prelat-opus-dei-gener-2017/) (06/08/2025)